

Є в кожному колективі люди, на яких рівняються. Саме вони бережуть традиції, передають їх молодим.

Історію тучинських книгозбірень творили саме такі. Доли Ольги Улянівни Жук, Галини Миколаївни Німкович із бібліотеки для дітей та Марії Федорівни Назаревич, Галини Іванівни Салій, Люби Іванівни Михальчук з бібліотеки для дорослих різні, але об'єднала їх любов до книги і бібліотеки.

Скільки долів пов'язали ці працівниці з допомогою книги незримими узами доброті, скільком допомагали по-іншому подивитись на це складне життя і, попри всі негаразди, знайти своє місце в ньому, не втратити себе, як особистість, як людину.

Кожен масовий захід (а не злічити, скільки їх було) для них був святом і іспитом, бо вінчав він нелегку працю, хвилювання і тривогу — чи сприйме читач, чи зрозуміє, чи вдасться заповнити серце людей любов'ю до джерела знань.

Це їх гуртувало, це була маленька сім'я, де кожен за всіх і всі за одного. Тут все ладилось, все вдавалось завдяки самовідданості, чесній праці. Обидві бібліотеки носили почесне звання «Бібліотека відмінної роботи».

Час збіг непомітно. Пидійшли роки заслуженого відпочинку. За їх ширину, невисипу працю, за їх відданість книзі і бібліотеці, вірність обраній професії доземний уклін.

А життя, мов та річка, спливає своїм руслом: проблеми народжуються і зникають, люди живуть буднями та святами. Незважаючи на скрутні часи, вони завжди знаходять місце для свята душі в тучинських бібліотеках, які, проте, вже зовсім не ті. Ошатний буди-

майбутне нашої держави не лише у розбудові економіки, а й у розвитку культури і духовності суспільства.

На порозі третього тисячоліття життя ставить перед бібліотеками нове коло завдань. Світлана Володимирівна, Галина Миколаївна, Лариса Дмитрівна — в пос-

бібліотеки для дорослих Світлани Жук в районному конкурсі професійної майстерності молодих бібліотекарів 2000 року.

Світлана Володимирівна проявила себе як ерудована, комунікабельна, винахідлива, ініціативна працівниця. Вона на відмінно справилась із всіма завданнями конкурсу, застосувавши професійні знання, інтелектуальний рівень розвитку, творчий підхід до вирішення проблем. Вміло презентувала свій життєвий та творчий шлях, засоби духовного зростання, етично розв'язала психологічні та конфліктні ситуації, які трапляються в бібліотечній роботі, зачарувала присутніх українською піснею у своєму виконанні. Світлана вважає українську пісню супутницею свого життя, здається, пісня вибирає в себе найпоетаемніші порухи її душі.

Журі одноставно визначило Світлану Володимирівну Жук переможцем конкурсу, вона ж виборила і приз глядацьких симпатій.

Дивлячись на цих енергійних, ініціативних і трудолюбивих працівниць, впевнюєшся: будуть іти люди в бібліотеки села Тучин, бо найдуть тут спілкування з книгою і книголюбями, бо тут на них чекають.

Попереду ще багато цікавого і невідкритого як для бібліотекарів, так і для читачів.

Віра МОСКАЛИК,
провідний методист
Гоцанської ЦРБ.

Тут все ладналось, все вдавалось

ночок в місцевому парку зруйновано в пошуках скарбів людьми, черствих душею, які й книг, мабуть, ніколи не читали.

Світлана Володимирівна Жук, Галина Миколаївна Парфенюк, Лариса Дмитрівна Артемова — нове покоління працівниць — змушені шукати пристановища. З фондом у 20 тис. екземплярів в бібліотеці для дорослих та 15 тис. в дитячій роботі це не так просто. Здається, в холодному, темному, тісному приміщенні кожна книжка кричить: «Люди! Бережіть бібліотеки, адже то — золоті фонди чуття і розуму, літописи праці, письменна вічності!».

Добре, що працівниці з дитинства подружились з книгою і розуміють, що нині, як ніколи, нашою народіві потрібна культура, книга, що

тілому творчому злеті, в постійному пошуку нових підходів до користувачів, реалізації конституційного права кожного громадянина на всебічний розвиток особистості.

Асортимент форм популяризації літератури багатогранний і різноманітний.

Старшокласники знаходять відповіді на одвічні питання, які ставить життя в клубі за інтересами «Чому?», молодші проводять вільний час у любительському об'єднанні «Юний бібліотекар». Відпочивали тучинці і на святах, мали змогу помилуватись виставками кращих робіт прикладного мистецтва, веселились на зустрічах з «Верхою Сердючкою», організованих бібліотекарями.

Доказом плевненості в собі стала участь завідуючої